

Bầu Trời Của Thỏ Con

Tôi không nhớ câu chuyện diễn ra ở đâu, chính xác vào thời gian nào, chỉ nhớ đây là một câu chuyện xảy ra trong một gia đình rất rất giàu có: đó là gia đình của thỏ con. Thỏ con rất xinh xắn. Bé có đôi mắt to, tròn với hàng mi cong lấp láy. Còn đôi môi thì đỏ tươi, chúm chím như lúc nào cũng đòi được yêu thương. Chắc vì vậy mà bố mẹ thỏ con rất yêu chiều cô bé. Họ xây cho cô hẳn một tòa nhà lồng lầy. Xung quanh ngôi nhà lấp toàn những chùm đèn đủ màu, đủ kiểu. Ở đây, thỏ con có tất cả: một hồ nước với cá và rùa bơi lội tung tăng, một công viên với bãi cỏ xanh mượt và những chiếc xích đu. Từ đây nhìn lên, thỏ con có thể nhìn thấy cả bầu trời. Cô bé yêu bầu trời của mình lắm. Cô xin bố mẹ lắp lên đó đầy những sao là sao.

Tối đến, tắt những chùm đèn lồng lầy đi, thỏ con nằm dài trên thảm cỏ để ngắm nhìn bầu trời của mình và mỉm cười sung sướng. Nhưng đột nhiên, tất cả đèn trong nhà bật sáng. Thì ra bố mẹ thỏ lại đi. Ngày nào cũng vậy, sáng sáng, bố mẹ về chơi đùa cùng thỏ con, cùng cô bé đi bơi thuyền, đi câu cá, cùng thỏ con đi dạo trong công viên rợp bóng cây. Nhưng cứ đến tối, bố mẹ thỏ lại ra đi, để thỏ con ở nhà một mình. Thỏ con buồn lắm. Đáng bố mẹ thỏ nhòa đi trong những giọt nước mắt. Cái miệng đáng yêu chu lại. Cô bé chỉ mong bố mẹ ở nhà ngắm sao cùng mình mà thôi.

Một hôm, có một người khách lạ đến gõ cửa nhà thỏ con khi bố mẹ thỏ vừa đi. Tưởng bố mẹ quyết định quay về với mình, thỏ con vui sướng chạy ra mở cửa. Nhưng, ôi, đó không phải là bố mẹ! Người khách lạ chính là một con chó sói! Nhưng thỏ con đâu biết sói là như thế nào. Nó nhoeo miệng cười thâm độc nhìn cô bé và hỏi:

-Cháu gái yêu quý, bố mẹ cháu đâu?

-Bố mẹ cháu đi vắng rồi, thỏ con buồn rầu đáp. Bác tìm bố mẹ cháu ư? Vậy mai bác quay lại nhé!

-Không, bác tìm cháu - sói gian xảo nhìn thỏ con. Bác biết cháu rất buồn vì phải ở nhà một mình. Thế cháu có muốn bố mẹ cháu về ngay bây giờ với cháu không?

-Có ạ, có ạ! Bác làm cách nào để bố mẹ về với cháu đi! Cháu ở nhà một mình buồn lắm!

-Được thôi! Nhưng với một điều kiện: cháu phải đổi cho bác đôi mắt to, tròn kia của cháu.

Thỏ con ngẫm nghĩ một lúc. "Mắt thì có gì quan trọng. Chỉ là để nhìn thôi mà. Với đôi mắt của bác sói, mình vẫn có thể nhìn được chứ sao. Đổi lại, bố mẹ sẽ về với mình. Vui quá!" Thế là thỏ con quyết định đổi.

Thỏ con ngồi đợi. 10 h...12h...3h...Thỏ con vẫn đợi. Sao bố mẹ chưa về nhỉ? Không! Bố mẹ sẽ về bây giờ đây mà! 4h...7h...RENGGG! "A, bố mẹ về rồi! Nhưng hàng ngày bố mẹ vẫn về giờ này cơ mà". Thỏ con tiu ngui ra mở cửa. Nhìn thấy đôi mắt sói của thỏ con, bố mẹ thỏ nhú mồm. Thỏ con kể lại hết câu chuyện đã diễn ra tối qua. Nghe xong câu chuyện, mẹ thỏ tức giận. Còn bố thỏ thì bảo: "Ngoài kia không giống như ở nhà đâu con ạ. Từ nay, ngoài bố mẹ ra, con không được tin ai nữa nhé!" Thỏ con hứa với bố mẹ.

Thế là thỏ con lại sống cuộc sống như trước đây. Ban ngày, cả nhà vui vẻ chơi đùa. Tối đến, bố mẹ thỏ lại đi. Thỏ con lại buồn như ngày trước.

Một thời gian sau, lại có một vị khách lạ đến gõ cửa nhà thỏ con. Thay vì chạy ra mở cửa như lần trước, thỏ con chỉ mở hé cửa sổ. Vị khách lần này là một con cáo. Cáo ta lại bảo thỏ con rằng sẽ tìm bố mẹ về cho thỏ con, lần này, cáo đòi đổi cái miệng xinh xắn của cô bé. Thỏ con ngẫm nghĩ: "Trông ông ý thế kia chắc ko phải người xấu. Với lại, nếu không phải là người tốt thì ông ý sẽ vào trộm đồ đạc như bố mẹ bảo chứ sao lại muốn đổi lấy cái miệng của mình? Ông ý lại còn giúp mình tìm bố mẹ về nữa chứ. Cái miệng ư, mình chẳng cần. Chỉ cần bố mẹ về với mình thôi!" Thế là thỏ con đồng ý.

Thỏ chờ. 10 h....12h...4h...Bố mẹ vẫn chưa về. 7h. RENG! Bố mẹ thỏ về thật. Nhìn thấy cô con gái của mình với đôi mắt của sói và cái miệng cáo, thỏ mẹ òa khóc. Còn thỏ bố lại bảo: "Ồ ngoài kia không giống

như ở nhà mình đâu con ạ! Con bị lừa một lần rồi, sao con vẫn tin?" Quá thất vọng, thỏ con chạy ủa ra ngoài. Đây là lần đầu tiên cô bé ra khỏi ngôi nhà của mình. Ở ngoài kia có cái gì mà sao bố luôn bảo không giống ở trong nhà mình thế? Cũng vậy thôi mà: cũng có hồ nước, cũng bãi cỏ, cũng.....Thỏ con nhìn lên trời định chứng minh rằng cũng bầu trời đầy sao như ở trong nhà thỏ nhưng...KHÔNG! Sao đâu hết rồi? Tại sao toàn mắt với miệng thế này? Nhiều quá! Nhiều quá đi! Những con mắt cứ nhìn thỏ con, còn những cái miệng thì mấp máy. Chúng cười! Dễ sợ quá! Sao giọng cười của chúng không giống như giọng của bố mẹ ở nhà? Những đôi mắt, những cái miệng cứ bao lấy thỏ con.

Và thỏ òa khóc bằng đôi mắt của cáo và cái miệng của sói!